

दानिएलको पुस्तक - एक सय तेह्रौँ

भविष्यवाणीको त्रि-स्तरीय अनुप्रयोगको उद्घाटन: बाइबलीय सन्दर्भमा सेप्टेम्बर ११, २००१ को महत्त्वको बोध

Jeff Pippenger

2024-03-03

जब प्रभुले आफ्ना अन्तिम-दिनका जनहरूलाई 11 September, 2001 मा यर्मियाको “पुराना मार्गहरू” तर्फ फर्काएर डोर्याउनुभयो, तब उहाँले भविष्यवाणीको त्रिविध अनुप्रयोगको नियम पहिल्यै पहिचान गरिसक्नुभएको थियो।

परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, बाटाहरूमा उभिएर हेर, अनि प्राचीन मार्गहरूको विषयमा सोध, असल बाटो कहाँ छ, र त्यसैमा हिँड; तब तिमीहरूले आफ्ना प्राणहरूका निम्ति विश्राम पाउनेछौ। तर तिनीहरूले भने, हामी त्यसमा हिँड्नेछैनौं। फेरि मैले तिमीहरूमाथि रखवालाहरू खडा गरेँ, यसो भन्दै, तुरहीको आवाज सुन। तर तिनीहरूले भने, हामी सुन्नेछैनौं। यर्मिया ६:१६, १७।

जब प्रभुले आफ्ना मानिसहरूलाई पुराना मार्गहरूमा फर्काउनुभयो, तब तिनीहरूले विश्राम (पछिल्ला वर्षा) पाउनेथिए, र त्यसपछि पहरेदारहरूलाई तुरहीको सन्देश दिइयो। सबै अगमवक्ताहरूले अन्तिम दिनहरूको अन्त्यलाई अत्यन्त स्पष्टतापूर्वक पहिचान गर्छन्, त्यसैले अन्तिम दिनहरूको तुरहीको सन्देश अन्तिम तुरही हुनेथियो, जुन सातौँ तुरही हो, र जुन तेस्रो हाथ हो।

जब उहाँका अन्त्य-कालका जनहरू पुराना मार्गहरूभित्र हिँड्न लागे, तब यो पहिचान गरियो कि पहिलो हाथका विशेषताहरूले एउटा विशिष्ट प्रतीकात्मक ऐतिहासिक अगुवालाई (Mohammed) निर्दिष्ट गरेका थिए, र दोस्रो हाथले पनि त्यही कार्य गरेको थियो (Osman)। यो पत्ता लाग्यो कि पहिलो चार तुरहीमध्ये प्रत्येकसँग तुरहीको पहिचान गराउन विशिष्ट प्रतीकात्मक अगुवाहरू पनि थिए, र त्यसपछि यो मान्यता प्राप्त भयो कि Osama bin Laden तेस्रो हाथका प्रतीकात्मक अगुवा थिए।

मोहम्मद अरबियासित सम्बन्धित थिए, र उस्मान टर्कीको ओटोमन साम्राज्यको प्रतीक थिए, तथा ओसामा बिन लादेनले विश्वव्यापी इस्लामी आतङ्कको प्रतिनिधित्व गर्थे, यद्यपि उनी, मोहम्मदझैं, एक अरबीयन थिए।

यो पनि मान्यता प्राप्त भयो कि पहिलो धिक्कारले रोमका सेनाहरूलाई आघात पुऱ्यायो, र दोस्रो धिक्कारले रोमका सेनाहरूलाई मार्यो। त्यसपछि सेप्टेम्बर ११, २००१ लाई त्यो बिन्दुका रूपमा पहिचान गरियो, जब तेस्रो धिक्कारको इस्लामले रोमको सेना (संयुक्त राज्य अमेरिका) लाई आघात पुऱ्यायो; तर आइतबारको व्यवस्थाको समयमा, बाइबलीय भविष्यवाणीको छैटौँ राज्यका रूपमा संयुक्त राज्य अमेरिका आफ्नो निष्कर्षमा पुगेर आफ्नो राष्ट्रिय सार्वभौमिकता अजिङ्गर, पशु र झूटा अगमवक्ताको त्रिविध संघलाई सुम्पेँदा, यसले रोमको सेनालाई मार्नेछ।

यो कुरा पहिचान गरियो कि संयुक्त राज्य अमेरिका दुई शक्तिका सिङ्गहरू भएको पृथ्वीको जनावर थियो। पृथ्वीको जनावरको एक प्रमुख भविष्यवाणीगत विशेषता यो हो कि त्यो थुमाबाट अजिङ्गरतिर परिवर्तन हुन्छ। भविष्यवाणीको दृष्टिले सिङ्गहरूले शक्ति जनाउँछन्, र पृथ्वीको जनावरको शक्ति गणतन्त्रवाद र प्रोटेस्टेन्टवाद थियो, जसलाई पृथ्वीको जनावरका दुई सिङ्गहरूको रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो। तर अब अन्तिम दिनहरूमा, पृथ्वीको जनावरका ती दुई शक्तिहरू सैनिक तथा आर्थिक शक्तिमा परिवर्तन भएका छन्। सेप्टेम्बर ११, २००१ मा, तेस्रो धिक्कारको इस्लामले पृथ्वीलाई प्रहार गर्‍यो, जो पृथ्वीको जनावरको प्रतीक हो, पेन्टागनलाई, जो त्यसको सैनिक सामर्थ्यको प्रतीक हो, र न्युयोर्क सहरका ट्विन टावर्सलाई, जो त्यसको आर्थिक शक्तिको प्रतीक हो।

जब यो पनि पहिचान गरियो कि पहिलो विपत्तिको प्रारम्भिक इतिहास र दोस्रो विपत्तिको अन्त्यकालीन इतिहास दुवैले एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने कार्यको एक दृष्टान्त प्रस्तुत गरेका थिए, तब यो पनि पहिचान गरियो कि

तेस्रो विपत्तिको आगमनमा, जब न्युयोर्कका विशाल भवनहरू ढालिए, त्यही बेला एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने प्रक्रिया आरम्भ भइसकेको थियो।

“के अब यो त्यही वचन हो जसको घोषणा मैले यसरी गरेकी छु कि न्यु योर्कलाई समुद्री ज्वारभाटाको प्रचण्ड छालले बगाएर लैजानुपर्छ? यो कुरा मैले कहिल्यै भनेकी छैन। मैले त यति भनेकी छु, जब मैले त्यहाँ एकपछि अर्को तलामाथि उठ्दै गरेका ती विशाल भवनहरूलाई हेरें, ‘जब प्रभु पृथ्वीलाई अत्यन्त कम्पित पार्न उठ्नुहुनेछ, तब कति भयङ्कर दृश्यहरू प्रकट हुनेछन्! त्यसपछि प्रकाश १८:१-३ का वचनहरू पूरा हुनेछन्।’ प्रकाशको अठारौँ अध्यायको सम्पूर्ण भाग पृथ्वीमाथि आउन लागेका कुराहरूको चेतावनी हो। तर न्यु योर्कमाथि विशेष रूपमा के आउँदैछ भन्ने सम्बन्धमा मसँग कुनै विशेष ज्योति छैन; यति मात्र म जान्दछु कि कुनै दिन त्यहाँका ती महान् भवनहरू परमेश्वरको शक्तिको घुमाइ र उलटफेरद्वारा ढालिनेछन्। मलाई दिइएको ज्योतिबाट म जान्दछु कि संसारमा विनाश छ। प्रभुबाट आएको एउटै वचन, उहाँको पराक्रमी शक्तिको एउटै स्पर्श, र यी विशाल संरचनाहरू ढल्नेछन्। यस्ता दृश्यहरू घटित हुनेछन्, जसको भयावहता हामी कल्पनासमेत गर्न सक्दैनौं।”
Review and Herald, July 5, 1906.

“संसारमा रहेको विनाश” इस्लामको चरित्र हो, किनकि यसको चरित्र प्रकाशको पुस्तकको अध्याय नौ, पद एघारमा अपोल्ल्योन र अबडोनको रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ।

तिनीहरूका माथि एउटा राजा थियो, जो अतल कुण्डको दूत हो; जसको नाम हिब्रू भाषामा अबद्दोन हो, तर ग्रीक भाषामा उसको नाम अपोल्ल्योन छ। प्रकाश 9:11 (NINE ELEVEN).

इस्लाममाथि शासन गर्ने राजाको नाम, अथवा चरित्र, को अर्थ—जुन ती दुई नामद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ—हिब्रू र ग्रीक दुवै भाषामा “मृत्यु” र “विनाश” हो; र त्यो ११ सेप्टेम्बर २००१ मा आइपुग्यो, जब न्युयोर्कका महान् भवनहरू भुइँमा खसालिए। त्यस बिन्दुमा, प्रकाशको पुस्तक अध्याय अठार, पद एकदेखि तीनसम्म, पूरा हुन आरम्भ भयो।

यो कुरा मान्य गरिएको थियो कि उत्पत्तिको पुस्तकमा इस्लामका जङ्गली मानिसको पहिलो उल्लेखमा “जङ्गली अरबी गधा” का लागि प्रयोग हुने हिब्रू शब्द नै प्रयोग गरिएको थियो, जसलाई त्यस पदमा “जङ्गली मानिस” भनी अनुवाद गरिएको थियो। इस्लामको प्रतीक घोडा-परिवार हो, र प्रकाशको पुस्तकको नवौँ अध्यायमा यसलाई युद्ध-घोडाका रूपमा पनि प्रस्तुत गरिएको थियो। हबकूकका ती पवित्र चार्टहरूमा, जसको विषयमा परमेश्वरका जनहरूलाई “परिवर्तन गरिनु हुँदैन” भनेर जानकारी दिइएको थियो, इस्लामलाई युद्ध-घोडाहरूद्वारा पनि प्रस्तुत गरिएको थियो।

अनि परमप्रभुका स्वर्गदूतले तिनलाई भने, हेर, तँ गर्भवती छस्, र तँले एउटा छोरा जन्माउनेछस्, र तँले उसको नाउँ इश्माएल राख्नेछस्; किनकि परमप्रभुले तेरो दुःख सुन्नुभएको छ। अनि ऊ एक जंगली मानिस हुनेछ; उसको हात हरेक मानिसको विरुद्धमा हुनेछ, र हरेक मानिसको हात उसको विरुद्धमा हुनेछ; अनि ऊ आफ्ना सबै दाजुभाइहरूको सामु निवास गर्नेछ। उत्पत्ति 16:11, 12.

इश्माएलको जन्मको पहिलो उल्लेख “संयम” सँग सम्बन्धित थियो, जुन इस्लामसँग सम्बन्धित एक प्रमुख प्रतीक बन्यो।

अब्रामकी पत्नी सारैबाट उनको कुनै सन्तान भएको थिएन; र तिनकी एउटी दासी थिई, जो मिश्रदेशकी थिई, र उसको नाउँ हागार थियो। अनि सारैले अब्रामलाई भनिन्, हेर, परमप्रभुले मलाई सन्तान जन्माउनबाट रोकेको हुनुहुन्छ; बिन्ती छ, मेरी दासीकहाँ जानुहोस्; सम्भव छ, उसको माध्यमबाट मैले सन्तान पाऊँ। अनि अब्रामले सारैको वचन सुने। उत्पत्ति 16:1, 2.

इश्माएलको जन्मद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको इस्लामको सर्वप्रथम त्यही उल्लेखमै समर्पणलाई विशेष रूपमा जोड दिइएको छ। समर्पणको अवधारणा इस्लाम धर्मको आधारभूत तत्त्व हो। “इस्लाम” भन्ने शब्द दुई अरबी शब्दहरू—“सलाम,” जसको अर्थ “शान्ति” हो, र “अस्लमा,” जसको अर्थ “आत्मसमर्पण गर्नु” वा “समर्पित हुनु” हो—बाट व्युत्पन्न भएको हो। इस्लामले सिकाउँछ कि विश्वासीहरूले जीवनका सबै पक्षहरूमा आफ्नो इच्छालाई

अल्लाह (परमेश्वर) को इच्छामा समर्पित गर्नुपर्छ। एकपटक साराले अब्राहामलाई हागरलाई लिन र इश्माएल उत्पन्न गर्न प्रोत्साहन दिएर आफूले खराब निर्णय गरेकी थिइन् भन्ने बुझ्नेपछि, उनले हागरप्रति कठोर व्यवहार गर्न अब्राहामबाट अनुमति पाइन्, जसका कारण हागर अब्राहामको घरबाट भागिन्। त्यहाँ उनले स्वर्गदूतबाट एउटा सन्देश प्राप्त गरिन्।

तर अब्रामले सारैलाई भने, हेर, तिमी दासी तिम्रै हातमा छे; तिमीलाई जे उचित लाग्छ, त्यसै गर। अनि जब सारैले उसलाई कठोर व्यवहार गरिन्, तब ऊ उनको सामुबाट भागी। र परमप्रभुका दूतले उसलाई मरुभूमिमा पानीको मूलछेउमा, शूर जाने बाटोको मूलछेउमा भेट्याए। अनि उनले भने, हे हागार, सारैकी दासी, तिमी कहाँबाट आएकी हो? र कहाँ जाँदैछ्यौ? अनि उसले भनी, म मेरी स्वामिनी सारैको सामुबाट भागदैछु। तब परमप्रभुका दूतले उसलाई भने, आफ्नी स्वामिनीकहाँ फर्क, र उनका हातमुनि आफूलाई विनीत तुल्याऊ। परमप्रभुका दूतले उसलाई फेरि भने, म तिम्रा सन्तानलाई अत्यन्तै बढाइदिनेछु, यहाँसम्म कि धेरैको कारण तिनीहरू गनिन सकिनेछैनन्। परमप्रभुका दूतले उसलाई अझै भने, हेर, तिमी गर्भवती छ्यौ, र एउटा छोरा जन्माउनेछ्यौ, र उसको नाउँ इश्माएल राख्नेछ्यौ; किनकि परमप्रभुले तिम्रो दुःख सुन्नुभएको छ। अनि ऊ वनगाढाको समान मानिस हुनेछ; उसको हात हरेक मानिसको विरुद्धमा हुनेछ, र हरेक मानिसको हात उसको विरुद्धमा; अनि ऊ आफ्ना सबै दाजुभाइहरूको सामु बस्नेछ। उत्पत्ति 16:6-12।

इस्लामको संयम, “आत्मसमर्पण” जसले इस्लाम धर्मको चरित्रलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र इस्लामको भूमिका—यी सबै इश्माएलको पहिलो उल्लेखमै निहित छन्, र प्रकाशको पुस्तकका तीन वटा हायहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको इस्लामको भविष्यसूचक डीएनएलाई प्रकट गर्दछन्। जब प्रभुले आफ्ना जनहरूलाई यर्मियाका प्राचीन मार्गहरूमा ल्याउनुभयो, तब उनीहरूले यो पनि बुझ्ने कि प्रकाश अध्याय सातका चार स्वर्गदूतहरूद्वारा रोकेर राखिएका “चार वायु” विशेषतः इस्लामका चार वायुहरू नै हुन्।

“स्वर्गदूतहरूले चार वायुलाई रोकेर राखिरहेका छन्; ती एक उग्र घोडाका रूपमा चित्रित छन्, जो छुट्टिन र सम्पूर्ण पृथ्वीको सतहमाथि वेगले दौडिन खोजिरहेको छ, र आफ्नो मार्गमा विनाश र मृत्यु बोक्दै जान्छ।”
Manuscript Releases, volume 20, 217.

इस्लामको “क्रोधित घोडा”, जो एकै साथ “चार बतास” पनि हो, जसलाई एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाउने कार्य पूरा नहुन्जेल “रोकिने” भनिएको छ, आफ्नै “मार्ग”मा “मृत्यु र विनाश” (Abaddon and Apollyon) बोकेर हिँड्छ। जसरी हाजरमाथि राखिएको रोकथामले त्यस भविष्यवाणीसम्बन्धी विशेषतालाई इस्लामको प्रतीकभित्र राख्यो, त्यसरी नै चार बतास र क्रोधित घोडा दुवै रोकिन्छन्, र यही तथ्य स्थापित भएपछि यो चिनियो कि पहिलो विपत्तिको आरम्भले, अबूबकरको ऐतिहासिक आदेशद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको इस्लाममाथिको एउटा रोकथामलाई पहिचान गराउँछ।

अनि तिनीहरूलाई आज्ञा दिइयो कि तिनीहरूले पृथ्वीको घाँसलाई, न कुनै हरियो वस्तुलाई, न कुनै रूखलाई हानि पुर्याऊन्; तर केवल ती मानिसहरूलाई मात्र, जसका निधारमा परमेश्वरको छाप छैन। प्रकाश 9:4.

पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति, दोस्रो हायको आरम्भ—जुन तीन हायहरूको त्रिगुणित अनुप्रयोगमा पहिलो हायको आरम्भमाथि राखिएको छ—त्यस पदमा चार स्वर्गदूतहरूको मुक्तिलाई चिन्हित गर्दछ, जसले इस्लामको दोस्रो महान् जिहादको मुक्तिलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

तुरही भएको छैटौँ स्वर्गदूतलाई यसो भनियो, “महान् नदी यूफ्रेटिसमा बाँधिएका चार स्वर्गदूतहरूलाई छोड।”
प्रकाश 9:14।

यसकारण यस्तो बुझियो कि तेस्रो हायको आरम्भमा इस्लामलाई एकातिर मुक्त गरिनेछ र अर्कातिर रोक लगाइनेछ, र यही नै सिस्टर ह्याइटको प्रत्यक्ष साक्ष्य हो।

“त्यस समयमा, जब मुक्तिको कार्य समाप्तिको अवस्थातर्फ बढिरहेको हुनेछ, पृथ्वीमाथि सङ्कट आउँदै हुनेछ, र राष्ट्रहरू क्रोधित हुनेछन्, तथापि तिनीहरूलाई यसरी नियन्त्रणमा राखिनेछ कि तेस्रो स्वर्गदूतको कार्यमा बाधा

नपरोस्। त्यही समयमा 'पछिल्लो वर्षा,' अथवा प्रभुको उपस्थितिबाट आउने ताजगी, आउनेछ, तेस्रो स्वर्गदूतको ठूलो आवाजलाई शक्ति दिन र सन्तहरूलाई त्यस अवधिमा दृढतापूर्वक उभिन तयार पार्न, जब अन्तिम सात विपत्तिहरू खन्याइनेछन्।" Early Writings, 85.

जब इस्लामको ऐतिहासिक अभिलेखको अनुसन्धान गरियो, तब यो पाइयो कि पहिलो विपत्तिको अरबी इस्लामका युद्धहरू र उपलब्धिहरूलाई इस्लामले "पहिलो महान् जिहाद" को रूपमा बुझ्दछ, र चार स्वर्गदूतहरू छोडिएका बेला आरम्भ भएको ओटोमन साम्राज्यको युद्धलाई इस्लामले "दोस्रो महान् जिहाद" को रूपमा बुझ्दछ। त्रिविध प्रयोगसँग सहमतिमा, इस्लामले तेस्रो र अन्तिम महान् जिहाद सेप्टेम्बर ११, २००१ मा आरम्भ भयो भनी विश्वास गर्दछ। विलियम मिलरले एकपटक लेखेझैं, "इतिहास र भविष्यवाणी, सहमत हुन्छन्।"

पहिलो र दोस्रो हाथका प्रारम्भिक भविष्यवाणीसम्बन्धी रेखाहरूलाई एकअर्कामाथि राखेर प्रस्तुत गरिएको, विमोचन र एकैसाथको संयमको "रेखामाथि रेखा" अनुप्रयोग, भविष्यवाणीको आत्माद्वारा पूर्ण रूपमा पुष्टि गरिएको थियो; र इस्लामले सेप्टेम्बर ११, २००१ मा प्रहार गरेलगत्तै, राष्ट्रपति जर्ज डब्ल्यु. बुशले आफ्नो आतंकविरुद्धको युद्ध आरम्भ गरेर इस्लाममाथि विश्वव्यापी संयम लगाए। इस्लामको "क्रोधित घोडा" को एकैसाथ विमोचन र संयम बाइबलद्वारा, भविष्यवाणीको आत्माद्वारा, साथै इतिहासद्वारा पनि पुष्टि गरिएको थियो।

जसले "थुमालाई पछ्याउँछन्" र मिलराइटका पुराना मार्गहरूतर्फ फर्कन्छन्, तिनीहरूले "विश्राम" भेट्नुपर्छ, जुन पछिल्लो वर्षा हो, र जसलाई सिस्टर ह्याइटले राष्ट्रहरू क्रोधित हुने, तापनि नियन्त्रणमा राखिने बेला—जस्तै सेप्टेम्बर ११, २००१ मा थियो—सुरु हुने भनी पहिचान गर्नुहुन्छ।

"त्यस समयमा, जब उद्धारको कार्य समाप्तिर्तर्फ बढिरहेको हुनेछ, पृथ्वीमाथि सङ्कट आउँदै हुनेछ, र राष्ट्रहरू क्रोधित हुनेछन्, तथापि तेस्रो स्वर्गदूतको कार्यमा बाधा नपरोस् भनी तिनीहरूलाई नियन्त्रणमा राखिनेछ। त्यस समयमा 'पछिल्लो वर्षा,' अथवा प्रभुको उपस्थितिबाट आउने ताजगी, तेस्रो स्वर्गदूतको ठूलो स्वरलाई सामर्थ्य दिन, र सात अन्तिम विपत्तिहरू खन्याइने अवधिमा सन्तहरूलाई दृढ उभिन तयार पार्न आउनेछ।" Early Writings, 85.

"थुमा पछ्याउने"हरू, जो मिलेराइट पुराना मार्गहरूमा फर्किन्छन्, "विश्राम" पाउँछन्, जुन पछिल्लो वर्षा हो, र जसलाई सिस्टर ह्याइटले प्रकाश १८ का सामर्थी स्वर्गदूत सन् २००१ सेप्टेम्बर ११ मा ओर्लँदा आरम्भ भएको भनेर चिन्हित गर्नुहुन्छ।

"पछिल्लो वर्षा परमेश्वरका मानिसहरूमाथि खस्नेछ। एउटा शक्तिशाली स्वर्गदूत स्वर्गबाट तल आउनेछ, र सारा पृथ्वी उसको महिमाले उज्यालो पारिनेछ।" Review and Herald, April 21, 1891.

जब न्यूयोर्कका भवनहरू ध्वस्त पारिए, तब त्यो शक्तिशाली स्वर्गदूत ओर्लियो, एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाउने कार्य आरम्भ भयो, र पछिल्ला वर्षा छर्किन थाल्यो। जोहरू यर्मियाका पुराना मार्गहरूतर्फ फिर्ता डोर्न्याइए, र "विश्राम" भेट्दा, जुन पछिल्ला वर्षा हो, तिनीहरूले त्यसबेला यशैयाको "विश्राम र ताजगी" पनि पछिल्ला वर्षा नै हो भन्ने कुरा चिने; तर त्यो २००१ सेप्टेम्बर ११ मा परमेश्वरका जनसमक्ष, र विशेषतः "यरूशलेममाथि शासन गर्ने" "उपहास गर्ने मानिसहरू" समक्ष आएको परीक्षाको पहिचान पनि थियो। तिनीहरूले बुझ्न आए कि त्यो परीक्षा द्विविध थियो, किनकि त्यसले तेस्रो धिक्कारको इस्लामको सन्देशलाई प्रतिनिधित्व गर्दथ्यो, र उति नै महत्त्वपूर्ण रूपमा, त्यसले पछिल्ला वर्षाको सन्देश स्थापना गर्ने बाइबलीय कार्यविधिलाई पनि प्रतिनिधित्व गर्दथ्यो।

जसलाई उहाँले भन्नुभयो, "यही विश्राम हो, जसद्वारा तिमीहरूले थाकेकालाई विश्राम दिन सक्छौ; र यही ताजगी हो"; तापनि तिनीहरूले सुन्न चाहेनन्। तर परमप्रभुको वचन तिनीहरूका निम्ति आज्ञामाथि आज्ञा, आज्ञामाथि आज्ञा; पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति, पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति; यहाँ अलिकति, त्यहाँ अलिकति भयो; ताकि तिनीहरू जाऊन्, र पछाडि ढलून्, र टुक्राटुक्रा पारिऊन्, र फन्दामा परून्, र समातिऊन्। यसकारण, हे यरूशलेममा भएका यस प्रजामाथि राज्य गर्ने हे घमण्डी मानिसहरू, परमप्रभुको वचन सुन। यशैया २८:१२-१४।

पुराना मार्गमा हिँड्दा परमेश्वरका अन्तिम-दिनका जनहरूले त्यसपछि यो देख्न सके कि “एडभेन्टिस्ट जनहरूको अनुभवलाई चित्रण गर्ने” दस कुँवारीहरूको दृष्टान्त, एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने समयमा, “अक्षरशः” पुनः दोहोरिनु थियो। जहाँ यस दृष्टान्तको पहिलो पटक पूर्ति भएको थियो, त्यस इतिहासको साक्षीले हबकूक अध्याय २ उक्त दृष्टान्तसँग प्रत्यक्ष रूपमा सम्बन्धित र त्यसको एक अंश भएको कुरा पहिचान गरायो। यसकारण, हबकूक २ को “वाद-विवाद” ले त्यो विश्राम र ताजगीको परीक्षालाई प्रतिनिधित्व गर्थ्यो, जुन घमण्डी मानिसहरूले सुन्न अस्वीकार गरेका थिए। जब विश्वासी बाइबल-अध्येताहरूले पुराना मार्गहरूको अझै अनुसन्धान गरिरहे, तब उनीहरूले यो बुझे कि केवल दस कुँवारीहरूको दृष्टान्त र हबकूक २ मात्र एउटै भविष्यवाणी थिएनन्, तर इजकिएल अध्याय १२ पनि त्यही थियो।

इजकिएलको भविष्यवाणीको एक अंश पनि विश्वासीहरूका लागि बल र सान्त्वनाको स्रोत भएको थियो: “‘परमप्रभुको वचन मसँग आयो, यसो भन्दै, हे मानिसको सन्तान, तिमीहरूले इस्राएलको देशमा भन्ने यो उखान के हो—दिनहरू लम्बिँदै गएका छन्, र प्रत्येक दर्शन निष्फल हुन्छ? यसकारण तिनीहरूलाई भन, परमप्रभु यहीवा यसो भन्नुहुन्छ.... दिनहरू नजिकै आएका छन्, र प्रत्येक दर्शनको पूरा हुने समय पनि.... म बोल्नेछु, र जुन वचन म बोल्नेछु, त्यो पूरा हुनेछ; त्यसमा अब ढिलाइ हुनेछैन।’ ‘इस्राएलको घरानाका मानिसहरू भन्छन्, उसले देखेको दर्शन धेरै दिनपछिको लागि हो, र उसले धेरै टाढाका समयहरूको विषयमा भविष्यवाणी गर्छ। यसकारण तिनीहरूलाई भन, परमप्रभु यहीवा यसो भन्नुहुन्छ; मेरा कुनै पनि वचन अबदेखि फेरि ढिलो हुनेछैन, तर मैले बोलेको वचन पूरा हुनेछ।’ इजकिएल १२:२१-२५, २७, २८।” द ग्रेट कन्ट्रोभर्सी, ३९३।

सन् १८४० देखि १८४४ सम्मको एडभेन्ट आन्दोलनद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने अवधि, अन्तिम दिनहरूमा “हरेक दर्शनको प्रभाव” “पूरा हुनेछ” भन्ने समयावधिलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। पहिलो धिक्कारको भविष्यसूचक इतिहासलाई दोस्रो धिक्कारको भविष्यसूचक इतिहासमाथि राखिँदा, तेस्रो धिक्कारको भविष्यसूचक इतिहास पहिचान गराउँछ, जुन एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने भविष्यसूचक इतिहास हो। यही सन् १८४० देखि १८४४ सम्मको इतिहास पनि हो। यही त्यो इतिहास पनि हो जहाँ करारका सन्देशवाहकका लागि मार्ग तयार गर्ने सन्देशवाहकको कार्य सम्पन्न हुन्छ। यही त्यो इतिहास हो जहाँ पृथ्वीको पशुका दुई सिङहरू “सातमध्येका” “आठौँ” तर्फ छैटौँबाट संक्रमण हुँदै जान्छन्। यही त्यो इतिहास हो जहाँ प्रकाशको पुस्तकको एघारौँ अध्यायमा दुई अगमवक्ताहरू सडकमा मारिन्छन्।

त्यत्तिकै महत्त्वपूर्ण तथ्य यो पनि हो कि परमेश्वरको वचन कहिल्यै विफल नहुने भएकाले, र सबै अगमवक्ताहरूले अन्य कुनै पनि कालभन्दा बढी अन्तिम दिनहरूको विषयमा बोलिरहेका छन् भन्ने सिद्धान्तसँग मिलेर, सेप्टेम्बर ११, २००१ मा “अगमवाणीका दिनहरू नजिक आएका छन्,” जहाँ परमेश्वरले बोल्नुभएको “ती वचनहरू” “पूरा हुनेछन्,” र “यो अब उपरान्त लम्ब्याइनेछैन।”

१८६३ को विद्रोहले लाओडिसियाई एडभेन्टवादलाई तिनीहरू सबै मरेसम्म उजाडस्थानमा भौँतारिरहन नियुक्त गर्‍यो। प्राचीन इस्राएलसँग कादेशमा उहाँले गर्नुभएको जस्तै, प्रभु ११ सेप्टेम्बर २००१ मा त्यस इतिहासतर्फ पुनः फर्कनुभयो।

कादेशको पहिलो आगमनले ती दस जासूसहरूको विद्रोह उत्पन्न गरायो, र उजाडस्थानमा भौँतारिने समय ल्यायो। चालीस वर्षको अन्त्यमा, तिनीहरू कादेशमा फर्के, र त्यहीँ मोशाले दोस्रो पटक चटानलाई प्रहार गरे र प्रतिज्ञात देशमा प्रवेश गर्नबाट रोकिनुभयो, तर तिनीहरू यहीशुरूसँग भित्र पसे। सेप्टेम्बर ११, २००१ ले अन्तिम पुस्तालाई चिन्हित गर्दछ, र परमेश्वरले अब आफ्नो वचनलाई अझ लम्ब्याउनुहुनेछैन।

हामी यस तथ्यलाई अर्को लेखमा सम्बोधन गर्नेछौं।

“इस्राएलको वन-जीवनको इतिहास समयको अन्त्यसम्मका परमेश्वरका इस्राएलको हितका लागि अभिलेखित गरिएको थियो। उजाड मरुभूमिमा भौँतारिएकाहरूलाई लिएर परमेश्वरले गर्नुभएका व्यवहार—तिनीहरूका यताउता भएका सबै यात्राहरूमा, भोक, तिर्खा र थकानमा परेका अवस्थाहरूमा, तथा तिनीहरूलाई सहायता पुर्याउन उहाँको शक्तिका प्रबल प्रकटहरूमा—सबै युगका आफ्ना जनहरूका लागि चेतावनी र शिक्षाले परिपूर्ण

एक दैवी दृष्टान्त हुन्। हिब्रूहरूको विविध अनुभव कनानमा रहेको तिनीहरूको प्रतिज्ञात घरका लागि तयारीको विद्यालय थियो। परमेश्वर चाहनुहुन्छ कि यी अन्तिम दिनहरूमा उहाँका जनहरूले नम्र हृदय र सिक्न इच्छुक आत्माका साथ प्राचीन इस्राएलले पार गरेका अग्निमय परीक्षाहरूको पुनरावलोकन गर्नु, ताकि स्वर्गीय कनानको लागि आफ्नो तयारीमा तिनीहरूलाई शिक्षा मिलोस्।”

“परमेश्वरको आज्ञाद्वारा प्रहार गरिँदा आफ्नो जीवित जल प्रवाहित गराउने त्यो चट्टान ख्रीष्टको प्रतीक थियो—प्रहारित र कुचलित, ताकि उहाँको रगतद्वारा नाशोन्मुख मानवजातिको उद्धारका लागि एउटा मूल तयार पारियोस्। जसरी त्यो चट्टान एकपटक प्रहार गरिएको थियो, त्यसरी नै ख्रीष्ट पनि ‘धेरै जनाका पाप बोक्न एकैचोटि अर्पण गरिनु’ पर्ने थियो। तर जब मोशाले कादेशमा उतावलीपूर्वक चट्टानलाई प्रहार गरे, ख्रीष्टको त्यो सुन्दर प्रतीक विखण्डित भयो। हाम्रा मुक्तिदाता दोस्रोपटक बलिदान गरिनु हुने थिएन। त्यो महान् बलिदान एकैचोटि चढाइएकाले, उहाँको अनुग्रहका आशिषहरू खोज्नेहरूका लागि केवल यति मात्र आवश्यक छ कि तिनीहरूले येशूको नाउँमा बिन्ती गर्नु—पश्चात्तापपूर्ण प्रार्थनामा हृदयका अभिलाषाहरू उँडेलून्। यस्तो प्रार्थनाले सेनाहरूका परमप्रभुका सामु येशूका घाउहरू उपस्थित गराउनेछ, र तब तिर्खाएका इस्राएलका लागि बगेको जीवित जलले प्रतीकित गरेको जीवनदायी रगत फेरि नयाँ गरी प्रवाहित हुनेछ।”

“परमेश्वरमाथिको जीवित विश्वास र उहाँका आज्ञाहरूको विनम्र आज्ञापालनद्वारामात्र मानिसले दैवी स्वीकृति प्राप्त गर्ने आशा गर्न सक्छ। कादेशमा भएको त्यस महान् चमत्कारको अवसरमा, जनताको निरन्तर गनगन र विद्रोहले थकित भएका मोशाले आफ्ना सर्वशक्तिमान् सहायकलाई दृष्टिबाट ओझेल पारे; उनले यस आज्ञालाई ध्यान दिएनन्, ‘चट्टानसँग बोल, र त्यसले आफ्ना पानीहरू निकालिदिनेछ;’ अनि दैवी शक्तिविना उनी आफ्नो अभिलेखलाई आवेग र मानवीय दुर्बलताको प्रदर्शनद्वारा कलुषित पार्न छोडिइए। आफ्नो कार्यको अन्त्यसम्म शुद्ध, दृढ, र निःस्वार्थ भई उभिनुपर्ने, र उभिन सक्ने, त्यो मानिस अन्ततः पराजित भयो। इस्राएलको मण्डलीका सामु परमेश्वरको अनादर गरियो, जबकि उहाँको आदर हुन सक्थ्यो, र उहाँको नाउँ महिमित हुन सक्थ्यो।”

“मोशाविरुद्ध तुरुन्तै उच्चारित गरिएको न्याय सबैभन्दा पीडादायक र अपमानजनक थियो,—कि उसले विद्रोही इस्राएलसँगै यर्दन पार गर्नु अघि नै मर्नुपर्थ्यो। तर के मानिसले यो दाबी गर्न सक्छ कि प्रभुले आफ्ना सेवकसँग त्यो एक अपराधको निम्ति कठोर व्यवहार गर्नुभयो? परमेश्वरले मोशालाई त्यति सम्मान दिनुभएको थियो जति उहाँले त्यस बेला जीवित अरू कुनै मानिसलाई दिनुभएको थिएन। उहाँले बारम्बार उसको पक्षको समर्थन गर्नुभएको थियो। उहाँले उसका प्रार्थनाहरू सुन्नुभएको थियो, र मानिसले आफ्ना मित्रसँग बोलेझैं उहाँले उसँग आमनेसामने बोल्नुभएको थियो। मोशाले जति प्रकाश र ज्ञानको आनन्द लिएको थियो, ठीक त्यही अनुपातमा उसको अपराधिता बढेको थियो।” Signs of the Times, October 7, 1880.